



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb – Istok, Turinina 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu po sucu Ivi Đuratoviću, u pravnoj stvari I. tužiteljice Mare Vučić iz Bosne i Hercegovine, Ulica Despota Konstantina Dragaša 15, Banja Luka, OIB: 56427041234; II. tužitelja Nikole Vučića iz Bosne i Hercegovine, Ulica Despota Konstantina Dragaša 15, Banja Luka, OIB: 63713492287; i III. tužiteljice Sanje Stojković iz Bosne i Hercegovine, Ulica Despota Konstantina Dragaša 15, Banja Luka, OIB: 35558376495, koje zastupa punomoćnik Vladimir Vučković, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva ulica 73, Zagreb, OIB: 38922958547, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave zaključene 15.09.2026., dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje da I. tužiteljici Mari Vučić, II. tužitelju Nikoli Vučiću i III. tužiteljici Sanji Stojković isplati iznos 13.000,56 KM (bosanskih konvertibilnih maraka) u protuvrijednosti u eurima po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos 531,84 KM od 16.09.2010. do isplate;
- na iznos 531,84 KM od 16.10.2010. do isplate;
- na iznos 531,84 KM od 16.11.2010. do isplate;
- na iznos 531,84 KM od 16.12.2010. do isplate;
- na iznos 531,84 KM od 16.01.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.02.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.03.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.04.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.05.2010. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.06.2010. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.07.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.08.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.09.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.10.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.11.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.12.2011. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.01.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.02.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.03.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.04.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.05.2012. do isplate;

- na iznos 502,40 KM od 16.06.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.07.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.08.2012. do isplate;
- na iznos 502,40 KM od 16.09.2012. do isplate;
- na iznos 293,36 KM od 16.10.2012. do isplate,

i to do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 5 postotnih poena, a od 01.08.2015. pa nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatu daljnjih 6.199,44 KM u protuvrijednosti u eurima sa pripadajućim zateznim kamatama (preko iznosa koji je dosuđen točkom I. izreke).

III. Nalaže se tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje da I. tužiteljici Mari Vučić, II. tužitelju Nikoli Vučiću i III. tužiteljici Sanji Stojković naknadi trošak parničnog postupka u iznosu 967,00 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 29.10.2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom od 17.09.2012. tužitelji Pero Vučić, Mara Vučić i Nikola Vučić zatražili su donošenje presude kojom bi se tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje naložilo da im naknadi štetu koju su pretrpjeli u prometnoj nesreći od 02.08.2010., za koju je odgovoran vozač Kryštof Wiktor Walaszek koji je upravljao vozilom nizozemske registracijske oznake 32-RK-GG. Pritom je I. tužitelj Pero Vučić zatražio isplatu 199.000,00 HRK na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja te 19.200,00 KM na ime izgubljene zarade; II. tužiteljica Mara Vučić je zatražila isplatu 168.000,00 HRK na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja, a III. tužitelj Nikola Vučić je zatražio isplatu 36.000,00 HRK na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja.

2. Tuženik Hrvatski ured za osiguranje je u odgovoru na tužbu (str. 161-163 spisa) osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da je u mirnom postupku na ime naknade štete isplatio I. tužitelju Peri Vučiću iznos 20.000,00 EUR; II. tužiteljici Mari Vučić iznos 9.000,00 EUR te III. tužitelju Nikoli Vučiću iznos 2.700,00 EUR, čime je u cijelosti namireno njihovo potraživanje naknade štete iz predmetnog štetnog događaja. Tuženik je nadalje posebno osporio potraživanje I. tužitelja Pere Vučića na ime izgubljene zarade.

3. Podneskom od 11.12.2012. (str. 165-166 spisa) tužitelji su, s obzirom na izvršene dobrovoljne uplate, umanjili tužbene zahtjeve za naknadu štete na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja, i to I. tužitelj Pero Vučić na 104.000,00 HRK, II. tužiteljica Mara Vučić na 96.000,00 HRK i III. tužitelj Nikola Vučić na 16.000,00 HRK.

3.1. Potom su, nakon provedenog medicinskog vještačenja, podneskom od 08.03.2019. (str. 361 spisa) II. tužiteljica Mara Vučić i III. tužitelj Nikola Vučić u cijelosti povukli tužbu u ovoj pravnoj stvari, dok ju je I. tužitelj Pero Vučić u potpunosti povukao

u dijelu zahtjeva za naknadu štete na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja, a ostao je kod zahtjeva za naknadu štete po osnovi izgubljene zarade. Tuženik je pristao na povlačenje tužbe od strane II. tužiteljice Mare Vučić i III. tuženika Nikole Vučića, dok se usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe od strane I. tužitelja Pere Vučića.

3.2. Podneskom od 08.03.2019. (str. 361 spisa) I. tužitelj Pero Vučić je povisio tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog izgubljene zarade sa dotadašnjih 19.200,00 KM na 80.800,00 EUR, a tuženik se usprotivio takvoj preinaci tužbe.

3.3. Sud je rješenjem posl. br. Pn-499/2015-78 od 13.10.2020. (str. 400 spisa), koje je postalo pravomoćno, utvrdio da je tužba II. tužiteljice Mare Vučić i III. tužitelja Nikole Vučića u cijelosti povučena, a istim rješenjem nije dopuštena preinaka tužbe koju je I. tužitelj Pero Vučić izvršio podneskom od 08.03.2019. u pogledu izgubljene zarade.

3.4. Nadalje sud je presudom posl. br. Pn-499/2015-78 od 13.10.2020. (str. 400-407 spisa) u cijelosti odbio tužbeni zahtjev I. tužitelja Pere Vučića za isplatu 104.000,00 HRK (pravična novčana naknada i troškovi liječenja) te 19.200,00 KM (izgubljena zarada), međutim navedena presuda je u dijelu kojim je odbijen zahtjev za isplatu izgubljene zarade (19.200,00 KM) ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-4595/2020-2 od 04.02.2021. (str. 424-428 spisa), uz vraćanje predmeta na ponovni prvostupanjski postupak, dok je navedena presuda postala pravomoćna u dijelu u kojem je odbijen zahtjev za naknadu štete po osnovi pravične novčane naknade i troškova liječenja (104.000,00 HRK).

3.5. Potom je ovaj sud novom presudom posl. br. Pn-30/2021-94 od 23.03.2022. (str. 449-457 spisa) ponovno u cijelosti odbio tužbeni zahtjev I. tužitelja Pere Vučića za naknadu štete po osnovi izgubljene zarade (19.200,00 KM), ali je i ta presuda ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-724/2022-2 od 27.05.2022. (str. 468-472 spisa), uz vraćanje predmeta na ponovni prvostupanjski postupak.

3.6. I. tužitelj Pero Vučić je preminuo 22.04.2023. pa je rješenjem posl. br. Pn-101/2023-10 od 24.11.2023. (str. 537-538 spisa) utvrđen prekid postupka te su na preuzimanje parnice pozvani njegovi nasljednici Mara Vučić, Nikola Vučić i Sanja Stojković.

3.7. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužitelji su podneskom od 20.07.2026. (str. 641-642 spisa) snizili tužbeni zahtjev u pogledu izgubljene zarade sa prvotno utuženih 19.200,00 KM na 13.000,56 KM, čemu se tuženik podneskom od 27.07.2026. izričito usprotivio. Budući da sniženje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe (pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH od 26.04.2021.), kojem se tuženik u konkretnom slučaju protivi, takva dispozicija tužitelja je u skladu sa čl. 193. st. 2. ZPP ostala bez učinka.

4. Slijedom navedenoga, u ovoj parnici prvotni II. i III. tužitelji Mara Vučić i Nikola Vučić su u potpunosti povukli svoj dio tužbe (naknada štete na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja), što je i utvrđeno pravomoćnim rješenjem o povlačenju tužbe, dok je tužbeni zahtjev prvotnog I. tužitelja Pere Vučića pravomoćno odbijen u dijelu naknadu štete na ime pravične novčane naknade i troškova liječenja, a preostalo je odlučiti jedino o njegovom tužbenom zahtjevu za naknadu štete na ime izgubljene

zarade u iznosu 19.200,00 KM sa pripadajućim zateznim kamatama. Budući da je on u tijeku parnice preminuo, na njegovo mjesto kao novi tužitelji su ponovno stupili Mara Vučić i Nikola Vučić, sada kao I. i II. tužitelji, te Sanja Stojković kao III. tužiteljica.

5. U provedenom postupku pročitane su isprave u spisu, i to Zapisnik o očevidu od 04.08.2010. (str. 6-9 spisa), Potvrda od 23.12.2011. (str. 149 spisa), Odštetni zahtjev (str. 150-155 spisa), dopisi od 29.11.2011. (str. 156-158 spisa), Potvrda od 09.06.2014. (str. 231 spisa), Izvod iz sudskog registra (str. 232-240 spisa), nalaz od 28.05.2019. (str. 393 spisa), Rješenje od 04.05.2015. (str. 394-396 spisa), pregledana je medicinska dokumentacija (str. 10-148, 192-215, 241-257, 279-284, 327-247 spisa) i zdravstveni karton (str. 500-536 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještacima psihijatru i kirurgu (str. 317-320, 360, 549-553 spisa), medicinsko vještačenje po vještaku medicine rada (str. 589-597 spisa) i financijsko vještačenje (str. 623-627 spisa) te su saslušani svjedoci Zdenko Cipriš (str. 221-222 spisa), Milutin Jović (str. 222-223 spisa), Čedo Divljak (str. 224 spisa), tužitelji Pero Vučić (str. 186-187 spisa) i Mara Vučić (str. 187-188 spisa).

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Predmet parnice u ovoj fazi postupka je zahtjev I. tužiteljice Mare Vučić, II. tužitelja Nikole Vučića i III. tužiteljice Sanje Stojković za naknadu štete po osnovi izgubljene zarade koju je njihov prednik (raniji I. tužitelj) pok. Pero Vučić pretrpio kao posljedicu prometne nesreće od 02.08.2010., pri čemu je izgubljena zarada utužena za razdoblje od kolovoza 2010. (dospijeće 16.09.2010.) do rujna 2012. (dospijeće 16.10.2012.).

8. U postupku nije sporno da je pok. Pero Vučić (prednik I-III. tužitelja) kao vozač osobnog automobila sudjelovao u prometnoj nesreći koja se 02.08.2010. dogodila u naselju Krasica, gdje je došlo do sudara njegovog automobila sa automobilom nizozemske registracijske oznake 32-RK-GG kojim je upravljao Krysztof Wiktor Walaszek.

8.1. U skladu sa čl. 34. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/2005, 36/2009, 75/2009; dalje: ZOOP) oštećena osoba kojoj je u Republici Hrvatskoj nanesena šteta uporabom vozila inozemne registracije zahtjev za naknadu štete ima pravo podnijeti Hrvatskom uredu za osiguranje.

8.2. Tuženik Hrvatski ured za osiguranje je u odgovoru na tužbu (str. 161 spisa) izričito priznao svoju pasivnu legitimaciju, nastanak štetnog događaja i odgovornost za nezgodu.

9. Ono što je između stranaka u ovoj fazi postupka sporno jest je li pok. Pero Vučić uopće trpio ikakvu izgubljenu zaradu u utuženom razdoblju, kao i postoji li uzročno posljedična veza između navedenog štetnog događaja i njegove nesposobnosti za rad.

10. Iz Potvrde od 23.12.2011. (str. 149 spisa) proizlazi kako je društvo Bosna Impex d.o.o. njome potvrdilo da je pok. Pero Vučić u razdoblju od 01.01.2010. pa do dana ozljeđivanja (02.08.2010.) obavljao poslove kućnog majstora za potrebe firme Bosna Impex d.o.o. te da je na taj način ostvarivao redovna mjesečna primanja u iznosu 800,00 KM.

10.1. Iz Odštetnog zahtjeva od 22.09.2011. (str. 150 spisa) upućenog osiguratelju Triglav d.o.o. proizlazi da je pok. Pero Vučić u njemu naveo, između ostaloga, kako je nakon štetnog događaja postao radno nesposoban sa teškim posljedicama, zbog čega nije u mogućnosti privređivati, što je dovelo u pitanje egzistenciju njegove obitelji.

10.2. Iz Potvrde od 09.06.2014. (str. 231 spisa) proizlazi kako je društvo Bosna Impex d.o.o. njome potvrdilo da je pok. Pero Vučić od okončanja rata pa do dana ozljeđivanja (02.08.2010.) obavljao poslove građevinskog tesara za potrebe firme Bosna Impex d.o.o., da je te poslove obavljao svakodnevno te da je time stjecao redovna mjesečna primanja u iznosu od 800 do 1000 EUR koja su mu isplaćivana direktno na ruke.

10.3. Iz Izvoda iz sudskog registra od 12.03.2009. (str. 239-240 spisa) proizlazi da je društvo Bosna Impex d.o.o. registrirano, pored ostalo, i za razne djelatnosti iz sektora građevine (rušenje i razbijanje objekata, visokogradnja, izgradnja objekata niskogradnje, održavanje objekata visokogradnje, niskogradnje i njihovih dijelova, postavljanje krovnih konstrukcija i pokrivanje krovova itd.) te da je direktor te firme Milutin Jović.

10.4. Iz rješenja HZMO-a od 04.05.2015. (str. 394-396 spisa) proizlazi da je pok. Pero Vučić imao 3 godine i 9 mjeseci staža osiguranja u Republici Hrvatskoj te 13 godina i 6 mjeseci staža osiguranja u Bosni i Hercegovini, ukupno nešto više od 17 godina staža. Protivno navodima tuženika, ova isprava se može koristiti kao dokaz bez obzira što je predana tek na ročištu od 02.07.2020., a to stoga što je parnica u ovom predmetu pokrenuta još 17.09.2012. pa se na nju ne primjenjuju pravila iz ZID ZPP (Narodne novine br. 25/2013) o zaključenju prethodnog postupka i prekluziji na dokazne prijedloge u tijeku glavne rasprave.

11. Po iskazu svjedoka Milutina Jovića (str. 222-223 spisa) on je vlasnik i direktor tvrtke koja se bavi trgovinom naftnim derivatima i opskrbom benzinskih postaja, nadalje ima u vlasništvu i veliki posjed sa raznim objektima (staje, bazeni, garaže, kuće), a osim toga radio je i na izgradnji benzinske pumpe. Po njegovom iskazu, on je još od 1996. godine angažirao pok. Peru Vučića, koji mu je do tada bio samo poznanik, radi obavljanja raznih građevinskih poslova, a posebice tesarskih i zidarskih jer je bio dobar majstor; da je te poslove po potrebi obavljao i po 12-14 sati dnevno, za što mu je dnevnicu iznosila 60-80 KM, a i više s obzirom na opseg i zahtjevnost posla kojeg je obavljao; da je znao raditi i subotom i nedjeljom te u sve dane kada bi on od njega to tražio; da nije bio prijavljen već mu je sva novčana sredstva isplaćivao na ruke, i to dnevno; da je osim pok. Pere Vučića angažirao i druge radnike, poput Čede Divljaka koji je imao manju dnevnicu od 40 maraka obzirom da je on bio pomoćni radnik; da je pok. Pero Vučić te poslove obavljao sve do prometne nesreće koja mu se dogodila 1990.; da mu je mirovina bila mala, oko 200-300 KM, da mu je supruga bila nezaposlena te je imao dvoje djece, pa mu mirovina nije pokrivala egzistencijalne potrebe; da je nakon odlaska u mirovinu za njega radio gotovo svakodnevno; da mu je mjesečno isplaćivao oko 1.500,00-2.000,00 KM (800,00-1.000,00 EUR); da nakon prometne nesreće više za njega nije mogao raditi, pa je angažirao drugog radnika; da je za njega obavljalo poslove i na izgradnji benzinske postaje, ali i na obiteljskom imanju; da na pumpi ima prijavljeno 10 radnika, no da je radnike angažirao i prema potrebi posla, a u BiH je nemoguće ostvariti dobit ako se izvrše sve potrebne prijave.

11.1. Po iskazu svjedoka Čede Divljaka (str. 224 spisa) on je pok. Peru Vučića upoznao nakon rata, na gradilištu Milutina Jovića, gdje je Pero Vučić obavljao poslove glavnog majstora, a svjedok pomoćnog majstora te su uglavnom radili zajedno; da od 1996. godine Milutin Jović ima potrebu za građevinskim radovima pa da su za njega radili gotovo svakodnevno, i po 10-12 sati, s time da je glavni majstor bio redovito angažiran, a ovaj svjedok nije bio prijavljen kao radnik već mu Milutin Jović novce po dogovoru isplaćuje na ruke; da je pok. Pero Vučić te poslove obavljao sve do nesreće; da je njegova dnevnicica kao pomoćnog radnika iznosila oko 30,00 KM, dok je dnevnicica pok. Pere Vučića iznosila oko 60,00 KM; da mu je poznato kako pok. Pero Vučić nije imao dovoljno sredstava za svoje egzistencijalne potrebe pa je zbog toga radio na crno.

11.2. Po iskazu ranijeg I. tužitelja pok. Pere Vučića (str. 186-187 spisa) on je nakon završetka rata otišao u mirovinu, no ona mu nije bila dostatna za uzdržavanje obitelji pa je poslove obavljao bez formalnog sklapanja ugovora o radu, s time da je radio svakodnevno, a novac mu je isplaćivan na ruke; da mu je dnevnicica iznosila 60 KM, a na potvrdi je došlo do pogreške jer je djelatnica napisala da je on kućni majstor, čime je ustvari htjela reći da je on majstor koji radi kuće; da je tijekom života obavljao razne građevinske poslove pa je tako postao priučeni građevinski radnik koji je poslove obavljao po krovštima, no nakon prometne nezgode više ne može obavljati nikakve teže poslove.

12. Sud u cijelosti vjeruje iskazu svjedoka Čede Divljaka i iskazu ranijeg I. tužitelja Pere Vučića, jer su iskazivali na uvjerljiv način i bitno podudarno, a sami iskazi su životni i logični. Sud isto tako vjeruje i iskazu svjedoka Milutina Jovića koji je također iskazivao na uvjerljiv način i podudarno sa iskazima Čede Divljaka i pok. Pere Vučića, osim što sud njegovom iskazu ne vjeruje u dijelu da je pok. Peri Vučiću isplaćivao oko 1.500,00-2.000,00 KM mjesečno (800,00-1.000,00 EUR) jer je u tom dijelu njegov iskaz suprotan Potvrdi od 23.12.2011. Iako je svjedok Milutin Jović iskazao da je pok. Pero Vučić kod njega radio do 1990. godine kada je zbog prometne nesreće postao invalid, očigledno je da je svjedok ustvari mislio na 2010. godinu, a da nikako nije mislio na 1990. godinu jasno proizlazi iz toga što je prethodno iskazao da ga je počeo angažirati za poslove 1996. godine.

12.1. Na temelju njihovih iskaza sud utvrđuje da je nakon rata pok. Pero Vučić otišao u mirovinu, da mu mirovina nije bila dovoljna za podmirenje egzistencijalnih potreba njegove obitelji, da je zbog toga već tada bio angažiran od strane Milutina Jovića radi obavljanja raznih građevinskih poslova kako na njegovom privatnom imanju, tako i na lokacijama na kojima je radila njegova firma Bosna Impex, s time da je te poslove obavljao cijelo vrijeme u kontinuitetu sve do štetnog događaja, međutim nije bio prijavljen već je radio "na crno".

12.2. Navedene činjenice su posredno potvrđene i ispravama u spisu jer je firma Bosna Impex d.o.o. bila registrirana, pored ostaloga, i za razne djelatnosti iz sektora građevinarstva, dok je pok. Pero Vučić rođen 1955. godine, a stradao je 2010. godine, dakle u dobi 55 godina (nakon čega je postao radno nesposoban), s time da je do tada ostvario samo 17 godina radnog staža, što potvrđuje zaključak da se umirovio u mlađim godinama (nakon rata). U tim okolnostima životno je i logično da mu mirovina nije bila dovoljna za podmirenje egzistencijalnih potreba njegove obitelji te da je zbog toga počeo raditi "na crno" radi dodatne zarade. Osim toga, pok. Pero Vučić je još u

Odštetnom zahtjevu od 22.09.2011., u kojem niti nije zahtijevao naknadu izgubljene zarade (podnosio ga je sam, a ne putem punomoćnika), naveo da je uslijed štetnog događaja postao radno nesposoban zbog čega nije u mogućnosti privređivat što da je dovelo u pitanje egzistenciju njegove obitelji, dakle ne radi se tek o konstrukciji za potrebe ove parnice, već je pok. Pero Vučić bitno istovjetno navodio i u mirnom postupku pred osigurateljem, gdje nije bio zastupan po punomoćniku i gdje niti nije tražio izgubljenu zaradu. Konačno, pravilnost navedenog zaključka potvrđuju i dvije potvrde koje je izdalo društvo Bosna Impex d.o.o. (Potvrda od 23.12.2011. i Potvrda od 09.06.2014.), u kojima je navedeno da je pok. Pero Vučić do štetnog događaja obavljao poslove za Bosna Impex d.o.o., a iako je u prvoj potvrdi navedeno da je obavljao poslove kućnog majstora, dok je u drugoj potvrdi navedeno da je obavljao poslove građevinskog tesara, pok. Pero Vučić je u svojem stranačkom iskazu uvjerljivo pojasnio da je djelatnica firme koja je izrađivala prvu potvrdu kada je napisala "kućni majstor" ustvari htjela reći da je on bio majstor za kuće. Sud prihvata takvo obrazloženje jer je pok. Pero Vučić prvu potvrdu (u kojoj se navodi "kućni majstor") priložio još uz tužbu, pa da je htio iskazivati neistinito onda bi zasigurno svoj iskaz prilagođavao toj potvrdi, a ne bi iskazivao drugačije od te potvrde. Da je pok. Pero Vučić bio angažiran na građevinskim radovima, a ne kao "kućni majstor" proizlazi i iz uvjerljivih iskaza svjedoka Milutina Jovića i Čede Divljaka.

13. Slijedom navedenoga, dovodeći u međusobnu vezu uvjerljive iskaze Milutina Jovića, Čede Divljaka i pok. Pere Vučića sa sadržajem isprava u spisu sud zaključuje, izvan razumne sumnje, da je pok. Pero Vučić niz godina nakon umirovljenja – sve do štetnog događaja – u kontinuitetu (svaki mjesec) bio angažiran od strane Milutina Jovića za obavljanje građevinskih poslova na području Banja Luke (kako na njegovom privatnom imanju, tako i za potrebe njegove firme Bosna Impex d.o.o.) te da je pritom radio "na crno", a naknadu za obavljeni rad je primao u gotovini na ruke.

13.1. S obzirom da je dakle utvrđeno kako je pok. Pero Vučić bio u mirovini te da se radilo o neprijavljenom radu "na crno", to nisu prihvaćeni tuženikovi dokazni prijedlozi za pribavljanje službene dokumentacije o radnom odnosu, platnim listama, bolovanju i poreznim prijavama, kada takva dokumentacija kod rada "na crno" po prirodi stvari ne može postojati.

14. Nadalje, dovodeći u međusobnu vezu uvjerljive iskaze Čede Divljaka i pok. Pere Vučića sa Potvrdom od 23.12.2011., sud utvrđuje da je pok. Pero Vučiću za njegov rad "na crno" isplaćivano 800,00 KM mjesečno. Naime, iz njihovih iskaza proizlazi da mu je dnevica bila 60,00 KM, pa bi mjesečna isplata od 800,00 KM značila da je radio po 13-14 dana mjesečno, što sud prihvata kao životno i logično kod rada "na crno", a iako su i Čedo Divljak i pok. Pero Vučić iskazivali da je on radio gotovo svakodnevno, ipak iz njihovih iskaza proizlazi da je to bilo ovisno o potrebama posla, pa stoga sud iskaze da je radio "gotovo svakodnevno" smatra posljedicom njihove pretjerane subjektivne procjene. Nadalje, iako je Potvrdu od 23.12.2011. izdalo društvo Bosna Impex d.o.o., dok iz prihvaćenih iskaza proizlazi da je pok. Pero Vučić bio angažiran za obavljanje poslova ne samo za tu firmu, nego i na privatnom imanju Milutina Jovića, sud smatra da je životno i logično (u skladu sa općim pravilima životnog iskustva) da ga Milutin Jović u niti jednom dijelu nije plaćao iz svojih osobnih novčanih sredstava, već je za plaćanje koristio sredstva svoje firme Bosna Impex d.o.o., čijim je bio jedinim vlasnikom i direktorom. Zbog navedenih razloga, sud Potvrdu od 23.12.2011. smatra

vjerodostojnim pokazateljem stvarnih iznosa koji su se pok. Peri Vučiću isplaćivali za njegov cjelokupni angažman "na crno".

14.1. S druge strane, sud ne vjeruje iskazu Milutina Jovića da je pok. Peru Vučića isplaćivao oko 1.500,00-2.000,00 KM mjesečno (800,00-1.000,00 EUR) jer je to u direktnoj suprotnosti sa Potvrdom od 23.11.2011. u kojoj je navedeno da mu je isplaćivano 800,00 KM mjesečno. Iz istih razloga sud ne prihvaća kao vjerodostojan ni podatak iz druge Potvrde od 09.06.2014. u kojoj je navedeno da mu je isplaćivano između 800 do 1000 EUR, jer ničim nije obrazloženo zbog čega je došlo do odstupanja u odnosu na prvu Potvrdu od 23.12.2011. (u kojoj je navedeno 800,00 KM). Svjedok Milutin Jović, vlasnik i direktor Bosna Impex d.o.o., koji je angažirao pok. Peru Vučića za rad na crno, očigledno je pokušao u svojem iskazu prikazati da mu je na ruke isplaćivano više od onoga što mu je stvarno isplaćivano te je do izdavanja izmijenjene Potvrde od 09.06.2014. upravo i došlo neposredno nakon njegovog iskaza u ovoj parnici. Sam pok. Pero Vučić je u činjeničnim navodima tužbe naveo da po osnovi izgubljene zarade gubi 800,00 KM mjesečno te je sam uz tužbu priložio Potvrdu od 23.12.2011. u kojoj je izričito i jasno navedeno da mu je isplaćivano 800,00 KM mjesečno, a potpuno je nevjerovatno da bi pok. Pero Vučić tako postupio prilikom podnošenja tužbe, da mu je stvarno isplaćivano 800-1000 EUR.

14.2. Slijedom navedenoga sud utvrđuje da je prije štetnog događaja pok. Pero Vučić, radeći "na crno", svaki mjesec zarađivao po 800,00 KM.

15. Na okolnost postojanja uzročno posljedične veze između štetnog događaja i njegove nesposobnosti za rad u utuženom razdoblju od kolovoza 2010. do rujna 2012., u tijeku postupka provedeno je medicinsko vještačenje po vještakinji Jeleni Macan, specijalisti medicine rada, koja je u pisanom mišljenju od 06.05.2025. (str. 589-597 spisa) navela da pok. Pero Vučić do kolovoza 2010. nije teže bolovao niti bio ozljeđivan, dok je u prometnoj nezgodi od 03.08.2010. zadobio teške tjelesne ozljede u vidu prijeloma lijevog ivera, nagnječenja i krvnog podlijeva prsnog koša sa oštećenjem pazušnog živčanog spleta lijeve ruke te nagnječenja i krvnog podlijeva lijeve strane zdjelice sa razvojem opsežne duboke venske tromboze lijeve noge; da su mu nakon intenzivnog liječenja zaostale trajne posljedice u vidu blažeg oštećenja pazušnog živčanog spleta lijeve ruke sa ograničenjem pokretljivosti lijevog ramena i oslabljenom mišićnom snagom lijeve ruke, edema lijeve potkoljenice, ograničenja pokretljivosti zgloba lijevog koljena, kuka i gležnja s oslabljenom mišićnom snagom lijeve noge, nemogućnosti čučnja i hodom uz poštedu lijeve noge; da je razvio posttraumatski psihički poremećaj progresivnog tijeka. Po mišljenju vještakinje opisana kombinacija trajnog tjelesnog i mentalnog funkcionalnog oštećenja organizma činila je pok. Peru Vučića potpuno i trajno nesposobnim za poslove građevinskog tesara i bilo koje druge poslove građevinskog radnika, dok mu se preostala radna sposobnost svodila na lakše pomoćne fizičke poslove u pretežito sjedećem položaju uz slobodan ritam rada s mogućnosti promjene položaja tijela, što nije bilo relevantno na tržištu rada, dok se profesionalna rehabilitacija u smislu povećanja obima preostale radne sposobnosti nije mogla provesti zbog njegove dobi, primarne razine obrazovanja i kroničnog mentalnog poremećaja. Konačno, po mišljenju vještakinje pok. Pero Vučić je bio radno sposoban prije 02.08.2010., dok je nakon tog dana bio trajno i potpuno radno nesposoban, a uzrok njegove radne nesposobnosti je isključivo (100%) posljedica ozljeđivanja od 02.08.2010.

15.1. Sud navedeno mišljenje vještakinje Jelena Macan u cijelosti prihvaća kao pravilno jer je jasno i obrazloženo te je sačinjeno na temelju medicinske dokumentacije u spisu i zdravstvenog kartona pok. Pere Vučića, a i tužitelji i tuženik su se izričito očitovali kako na to mišljenje nemaju nikakvih primjedbi.

16. Slijedom navedenoga, na temelju prihvaćenog nalaza i mišljenja vještakinje Jelene Macan, specijaliste medicine rada, sud utvrđuje da je isključivo uslijed ozljeda u ovopredmetnom štetnom događaju od 02.08.2010. pok. Pero Vučić postao trajno i potpuno radno nesposoban, što znači da zbog toga više nije mogao raditi "na crno" kao do tada, pa onda niti zarađivati 800,00 KM mjesečno po osnovi tog rada.

17. Po čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008: dalje: ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Po čl. 1046. ZOO štetu predstavlja, između ostaloga, i sprječavanje povećanja imovine (izmakla korist). Po čl. 1089. ZOO oštećenik ima pravo na naknadu izmakle koristi (st. 1.), a pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (st. 3.). Po čl. 1090. ZOO sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

18. U skladu sa citiranim odredbama raniji tužitelj pok. Pero Vučić je uslijed predmetnog štetnog događaja (tuženik je priznao pasivnu legitimaciju i odgovornost) imao pravo na naknadu štete po osnovi izgubljene zarade zbog toga što više nije mogao od svog rada zarađivati po 800,00 KM mjesečno kao što je to redovito zarađivao do štetnog događaja, koja naknada sada pripada I.-III. tužiteljima kao njegovim univerzalnim sukcesorima.

19. Međutim budući da je radio neprijavljeno tj. "na crno", nije mu pripadao cjelokupni iznos koji bi mu po redovnom tijeku stvari bio isplaćivan jer se pod izmaklom koristi u smislu čl. 1046. ZOO ne smatra onaj dio zarade koji je ostvaren neplaćanjem obveznih javnih davanja, odnosno poreza i doprinosa (pravno shvaćanja Građanskog odjela VSRH od 15.12.2008., Rev x-562/2018 od 30.05.2018.). Prema tome, izgubljenom zaradom pok. Pere Vučić može se smatrati samo onaj novčani iznos koji preostane nakon što se od njegovog redovitog mjesečnog primitka "na crno", dakle od 800,00 KM, odbiju obvezna javna davanja (porezi i doprinosi), pa samo ono što preostane predstavlja njegovu zakonom priznatu izgubljenu zaradu.

19.1. Na tu okolnost je u tijeku postupka provedeno financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću, koji je u nalazu i mišljenju od 01.07.2026. (str. 623-627 spisa) izračunao da kada se 800,00 KM mjesečno umanjuje za obvezne poreze i doprinose, za neto isplatu mjesečno preostaje 531,84 KM (do prosinca 2010.) odnosno 502,40 KM (od siječnja 2011.), što za cijelo utuženo razdoblje od 02.08.2010. do 17.09.2012. iznosi sveukupno 13.000,56 KM.

19.2. Takvo mišljenje vještaka sud uzima u cijelosti kao pravilno jer je jasno i obrazloženo te je izrađeno uz primjenu propisa Bosne i Hercegovine o obveznim javnim davanjima na primitke od rada u utuženom razdoblju (kolovoz 2010. – rujan

2012.), a i tužitelji i tuženik su se izričito očitovali kako nemaju nikakvih primjedbi na navedeni izračun vještaka te da ne zahtijevaju njegovo usmeno saslušanje. K tome, tužitelji su podneskom od 20.07.2026. (str. 641-642 spisa) pokušali sniziti tužbeni zahtjev radi usklađenja sa tim izračunom vještaka, ali se tuženik usprotivio takvom djelomičnom povlačenju tužbe.

20. Slijedom navedenoga sud utvrđuje da je u utuženom razdoblju od 02.08.2010. do 17.09.2012. raniji tužitelj pok. Pero Vučić pretrpio izgubljenu zaradu u ukupnom iznosu 13.000,56 KM, pa je na temelju čl. 1089. i čl. 1090. ZOO tuženik dužan naknaditi tu štetu I.-III. tužiteljima kao njegovim univerzalnim sukcesorima, i to u protuvrijednosti u eurima prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja (Rev-1015/2024, Rev x-811/2010).

20.1. Stoga sud utvrđuje da je osnovan tužbeni zahtjev za isplatu 13.000,56 KM u protuvrijednosti u eurima, dok je posljedično tužbeni zahtjev za isplatu daljnjih 6.199,44 KM previsoko postavljen i neosnovan.

20.2. U skladu sa čl. 1086. ZOO na dosuđenih 13.000,56 KM tužiteljima pripadaju zatezne kamate na pojedinačne mjesečne iznose izgubljene zarade (specificirane podneskom od 20.07.2026. – str. 641-642 spisa), i to od kraja svakog pojedinog mjeseca u kojem je pok. Pero Vučić trpio izgubljenu zaradu pa do isplate.

20.3. Neosnovan je tuženikov prigovor zastare jer se štetni događaj dogodio 02.08.2010., a tužba u ovom predmetu je podnesena 17.09.2012., dakle svakako unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 230. ZOO koji se primjenjuje na naknadu štete. Pritom je još tužbi od 17.09.2012. izričito navedeno da se za razdoblje od 02.08.2010. pa do podnošenja tužbe potražuje izgubljena zarada u iznosu 19.200,00 KM s kamatama na svaki pojedinačni iznos, pa je podnošenjem takve tužbe došlo do prekida zastarjevanja u smislu čl. 241. ZOO kako za cjelokupni dosuđeni iznos glavnice, tako i za cjelokupni dosuđeni iznos zateznih kamata.

20.4. Stoga je odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke.

U odnosu na odluku o trošku postupka

21. Odluka o trošku donesena je polazeći od toga da je u prvoj fazi postupka – i to od podnošenja tužbe pa do 04.02.2021. – prvotni tužitelj pok. Pero Vučić uspio u manjem dijelu (dosuđeno 13.000,56 KM, a odbijeno 104.000,00 HRK i 6.199,44 KM), dok je u drugoj fazi postupka – od 04.02.2021. pa do donošenja ove presude uspio u većem dijelu (dosuđeno 13.000,56 KM, odbijeno 6.199,44 KM).

Prvi dio postupka (do 04.02.2021.)

22. U prvoj fazi postupka, i to prema podnesku od 11.12.2012. kojim je tužbeni zahtjev usklađen sa dobrovoljnim uplatama iz mirnog postupka (nakon što je tuženik u ovoj parnici razgraničio pojedine uplate po njihovim svrhama), vrijednost predmeta spora za ranijeg tužitelja pok. Peru Vučića iznosila je 177.920,00 HRK, od čega se 104.000,00 HRK odnosilo prvi zahtjev (pravična novčana naknada i troškovi liječenja), a 19.200,00 KM odnosno 73.920,00 HRK (prema tečaju 1 KM – 3,85 HRK) se odnosilo na drugi zahtjev (izgubljena zarada), s time da pogledu prvog zahtjeva uopće nije uspio

(uspjeh tužitelja 0%, uspjeh tuženika 100%), dok je u pogledu drugog zahtjeva djelomično uspio (uspjeh tužitelja 68%, uspjeh tuženika 32%). Navedeno znači da je u prvoj fazi postupka kvalitativno i kvantitativno tužitelj ukupno uspio u omjeru 34%, dok je tuženik uspio u omjeru 66%.

22.1. Stoga u skladu sa čl. 154. st. 2. ZPP za prvu fazu postupka tuženik, koji je uspio u većem postotku, ima pravo da mu tužitelji (kao sukcesori pok. Pere Vučića) naknade troškove postupka u omjeru 32% (66%-34%).

22.2. Tuženika je zastupao punomoćnik odvjetnik, a polazeći od vrijednosti predmeta spora ranijeg tužitelja pok. Pere Vučića i to 177.920,00 HRK odnosno 23.614,04 EUR, tuženiku u skladu sa čl. 155. st. 1. ZPP i Tarifom na nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023) za ovu fazu postupka valja priznati troškove za:

- sastav odgovora na tužbu – 625,00 EUR (Tbr. 8/1);
- sastav podnesaka od 28.02.2013. i 14.04.2014. – 62,50 EUR (Tbr. 8/4);
- zastupanje na ročištima od 12.12.2012., 13.06.2013., 12.02.2014., 01.10.2015., 02.05.2019. i 02.07.2020. – po 625,00 EUR (Tbr. 9/1);
- zastupanje na ročištu od 29.05.2019. – 312,50 EUR (Tbr. 9/2);
- sastav žalbe na rješenje o trošku – 125,00 EUR (Tbr. 9/4);

što ukupno iznosi 4.937,50 EUR (sa uključenim PDV), od čega tuženik ima pravo na naknadu troška u omjeru 32%, što iznosi 1.580,00 EUR.

22.3. Tuženiku za ovu fazu postupka u skladu sa čl. 155. st. 1. ZPP nije priznat trošak podneska od 13.12.2012. (jer je njegov sadržaj mogao iznijeti i u odgovoru na tužbu), podnesaka od 16.01.2017. i 30.05.2017. (jer po sadržaju nisu bili potrebni za vođenje parnice), podneska od 25.04.2019. (jer je njegove navode mogao iznijeti na ročištu od 02.05.2019.), podneska od 22.05.2019. (jer je njegove navode mogao iznijeti na ročištu od 29.05.2019.) te sudskih pristojbi za tužbu, odgovor na tužbu, presudu i žalbu (jer ih prema stanju spisa nije platio).

Drugi dio postupka (nakon 04.02.2021.)

23. U ovoj fazi postupka vrijednost predmeta spora za ranijeg tužitelja pok. Peru Vučića odnosno današnje I.-III. tužitelje kao njegove sukcesore iznosila je 19.200,00 KM (73.920,00 HRK odnosno 9.810,87 EUR), s time da su u cijelosti uspjeli u pogledu pravne osnove (100%), dok su u pogledu visine uspjeli za 13.000,56 KM – 68%, a tuženik je uspio za 6.199,44 KM – 32%. Time je u ovom dijelu parnice ukupni kvalitativni i kvantitativni uspjeh tužitelja 84%, a tuženika 16%, dok razlika tih omjera u smislu čl. 154. st. 2. ZPP iznosi 68%.

23.1. Tužitelje je zastupao punomoćnik odvjetnik pa su im za ovu fazu postupka priznati troškovi za:

- sastav podnesaka od 17.11.2023. i 20.07.2026. – po 250,00 (EUR);
- sastav podneska 10.06.2021. – 62,50 EUR (Tbr. 8/4);
- zastupanje na ročištima od 14.09.2021., 27.01.2022., 03.10.2023., 24.09.2024., 12.12.2025. i 15.09.2026. – po 250,00 EUR (Tbr. 9/1);
- sastav žalbe od 05.04.2022. – 312,50 EUR (Tbr. 10/1);

što ukupno iznosi 2.375,00 EUR (sa uračunatim PDV) za ovu fazu postupka, a tužitelji u skladu sa čl. 154. st. 2. ZPP imaju pravo na naknadu 68% tog troška, što iznosi

1.615,00 EUR, čemu valja pribrojiti troškove predujmova za medicinsko vještačenje po medicini rada – 332,00 EUR, i za financijsko vještačenje – 600,00 EUR u cijelosti (Rev-660/2021), što sveukupno iznosi 2.547,00 EUR.

23.2. Tužiteljima u skladu sa čl. 155. st. 1. ZPP za ovu fazu postupka nije priznat trošak podnesaka od 10.02.2021. i 06.05.2021. (jer je njima samo otklanjan nedostatak tužbenog zahtjeva, što se ima pripisati posljedici njihovog propusta); sudske pristojbe na tužbu, presudu i žalbu (jer prema stanju spisa nisu plaćene).

24. Prema tome za prvu fazu postupka tuženik bi imao pravo na naknadu troška u iznosu 1.580,00 EUR, dok bi za drugu fazu postupka tužitelji imali pravo na naknadu troška u iznosu 2.547,00 EUR, što znači da je u konačnici – uzimajući sve troškove i cjelokupnu parnicu kao jednu cjelinu – tuženik tužiteljima dužan naknaditi međusobnu razliku tih troškova u iznosu 967,00 EUR (tzv. prebijanje troškova). Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

25. Odluka o stopi zateznih kamata iz točaka I. i III. izreke temelji se na čl. 29. ZOO, pri čemu je do 31.12.2022. referentna stopa bila prosječna kamatna stopa na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, a od 01.01.2023. referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sudac:
Ivo Đuratović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku 15 dana, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. odvjetnik Vladimir Vučković;
2. odvjetnik Hrvoje Lui.



Broj zapisa: **9-3088f-59a9d**

Kontrolni broj: **06d65-0bd22-d1c04**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.